

ת"פ 30265/10/17 - מדינת ישראל נגד סומיה עיראקי

בית משפט השלום בכפר סבא

06 נובמבר 2019

ת"פ 30265-10-17 מדינת ישראל נ' עיראקי

לפני בעניין:	כב' השופט מיכאל קרשן המאשימה	מדינת ישראל
נגד	הנאשמת	סומיה עיראקי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דניאל איקן והמתמחה חנה אביטל

הנאשמת בעצמה, ב"כ עו"ד יוסף מסארווה

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשמת, סומיה עיראקי, ילידת 1962, הורשעה על יסוד הודאתה בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בעבירה של **תקיפת קטין או חסר ישע וגרימת חבלה של ממש (ריבוי עבירות)**.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 22.7.2016 בשעה 19:30 לערך בילתה המתלוננת (להלן - "**המתלוננת**") יחד עם שני ילדיה הקטינים ומשפחתה בפארק בכפר סבא. שני הקטינים, ע' ו-י', הם ילדי 14.xx.xx, קרי היו בני שנתיים ומחצה ביום האירוע (להלן - "**הילדים**").

הנאשמת היא עובדת ניקיון במשחקייה בתוך הפארק. הילדים שיחקו במשחקייה. ביום האירוע שיחקו הילדים במשחקייה. בשעה 20:30 לערך הגיעה הנאשמת למקום, התקרבה לילדים, לקחה את המשחקים של הילדים והשליכה אותם. לאחר מכן אחזה בילדים באזור הכתף, הזיזה אותם הצידה ותקפה אותם בכך שהכתה אותם בידיהם באמצעות ידיה. כתוצאה מכך נגרם לילדים מכאוב והם בכו.

המתלוננת ניגשה לנאשמת ואמרה שאין לה זכות לגעת בילדים. בתגובה לכך השיבה הנאשמת כי היא האחראית על המקום בהיותה מנקה וכי אסור לילדים לשחק בחול וללכלך וקיללה את המתלוננת. במהלך הוויכוח לקחה המתלוננת את הילדים, הושיבה אותם במרחק מהנאשמת וניסתה לאתר את המנהל של הנאשמת.

מיד לאחר מכן תפסה הנאשמת את מכונית הצעצוע המשמשת לרכיבה ("בימבה") של הקטינה ע' והשליכה אותה לעבר המתלוננת והילדים. מכונית הצעצוע פגעה במצחה של הקטינה וכתוצאה מכך נגרם לה חתך במצח ודימום. בהמשך פונתה הקטינה לקבלת טיפול רפואי באמצעות מגן דוד אדום.

ראיות לעונש

3. לחובת הנאשמת הרשעה קודמת אחת משנת 2017 בגין עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, הפרת הוראה חוקית, הסגת גבול וחבלה במזיד ברכב.

4. במסגרת ההסכמה הדיונית בין הצדדים נתבקש שירות המבחן להגיש תסקיר אודות הנאשמת. בהמשך התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר משלים בעיקר מן הטעם שהמלצתו בתסקיר הראשון לא הייתה ברורה דיה.

מהתסקיר הראשון שהוגש אודות הנאשמת עלה כי הנאשמת, אישה רווקה, בת 57, השלימה שש שנות לימוד בלבד, עובדת בעבודות מזדמנות ובעיקר בניקיון. עד למות הוריה התגוררה הנאשמת עמם וכעת מנהלת מאבק עם מרבית אחיה סביב עניין הירושה. נראה כי הנאשמת חווה את אובדן אמה שנפטרה בשנת 2013 בעצימות גבוהה באופן שמשפיע על תפקודה ביום יום. עוד עלה מהתסקיר כי הנאשמת שללה חלק מהאירועים המתוארים בכתב האישום, התקשתה לראות את הפסול והקיצוניות בהתנהגותה והתקשתה גם לקחת אחריות מלאה על מעשיה. שירות המבחן סבר כי במצבים של מצוקה רגשית נוטה הנאשמת להתנהגות אימפולסיבית ולעיתים תוקפנית ומתקשה לשלוט בעצמה ובהתנהגותה. בשל הקושי של הנאשמת להתייחס לפסול שבהתנהגותה (הגם שכן גילתה אמפטיה כלפי הקטינה הנפגעת) לא סבר שירות המבחן כי בשלה העת לטיפול והמליץ על הטלת עונש מרתיע לצד של"צ ופיצוי למתלוננת.

גם מהתסקיר השני עלה הקושי של הנאשמת לקחת אחריות על מעשיה ועל דפוסי התנהגותה האימפולסיביים. עוד המשיכה והצטיירה תמונת חיים קשה של הנאשמת אשר מצויה במצוקה רגשית וכלכלית גם יחד. שירות המבחן סבר כי בשל ההליך המשפטי שמתקיים צומצם הסיכון בעניינה של הנאשמת והמליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

5. בהתאם להחלטתי ערך הממונה על עבודות השירות חוות דעת אודות הנאשמת. הממונה מצא את הנאשמת מתאימה לבצע עבודת שירות במגבלות וקבע את תנאיה.

6. במעמד הצגת ההסדר הדיוני הודיעה המאשימה כי בכוונתה להגיש הצהרת נפגעת עבירה מטעם המתלוננת.

מהצהרת נפגעת העבירה (תע/1) עלה כי, למתלוננת ולילדים נגרמו נזקים גופניים ונפשיים. המתלוננת מתקשה להירדם בלילות, ילדיה סובלים מנדודי שינה וסיוטים וניכר כי למרות חלוף הזמן האירוע מושא כתב האישום עדיין מהדהד בחייהם. להצהרת הנפגע צורפו תמונות של הקטינה ע', בהן רואים את עומקו של החתך שנגרם במצחה עקב מעשי הנאשמת.

7. המאשימה הגישה גם תעודה רפואית של מצבה של הקטינה לאחר התקיפה (תע/2).

תמצית טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה, עו"ד דניאל טל, הדגישה בטיעוניה את העובדה שהנאשמת פגעה בילדים רכים בשנים אשר מטבע הדברים לא הייתה להם היכולת להגן על עצמם מפניה וצינה את הערכים המוגנים בהם פגעה הנאשמת - שלמות הגוף והנפש והביטחון האישי. ב"כ המאשימה הפנתה להצהרת נפגעת העבירה וצינה את הנזקים הגופניים והנפשיים שנגרמו לילדים ולמתלוננת.

עוד טענה ב"כ המדינה כי, כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן, הנאשמת מתקשה לקבל אחריות על מעשיה ועל דפוסי התנהגותה הבעייתיים. בנוסף העירה כי למרות שעלה מן התסקיר שהנאשמת אינה בשלה לטיפול ולמרות שלא חל כל שינוי במצבה, העריך שירות המבחן שחל צמצום בסיכון להישנות עבירות מצידה של הנאשמת, וזאת לעמדתה ללא הסבר של ממש.

המאשימה הגישה פסיקה, עתרה למתחם עונש הולם שינוע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל וביקשה לגזור על הנאשמת ששה חודשי מאסר בפועל שירוצו עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

9. ב"כ הנאשמת, עו"ד יוסף מסארווה, טען כי בניגוד לאמור בתסקיר, הנאשמת כן לקחה אחריות על מעשיה, ורק שללה כוונה לפגוע בילדים. עוד ציין הסנגור את גילה המבוגר יחסית של הנאשמת, את נסיבות חייה הקשות ואת מצבה הכלכלי הירוד וביקש מבית המשפט לקבל את המלצת שירות המבחן בעניינה של הנאשמת באופן חריג.

10. הנאשמת לא הצליחה לומר את דברה האחרון לעונש משום שבכתה.

דין

11. הנאשמת, תקפה בשתי הזדמנויות ילדים רכים בשנים, בני שתיים וחצי לערך, שכל חטאם היה ששיחקו - כנראה באופן שלא היה לרוחה של הנאשמת - במשחקייה בפארק. חמור במיוחד מעשה התקיפה השני, לא רק בשל תוצאותיו אלא גם משום שהעילה להשלכת מכונית המשחק לכיוונה של הקטינה הייתה כעס שרחשה הנאשמת לאימה של הקטינה בעקבות תגובת האם (המתונה, יש לומר) על התקיפה הראשונה. לא ברור מה גרם לנאשמת להגיב בצורה

התוקפנית בה נהגה, אשר כלל לא תאמה את הסיטואציה המתוארת בכתב האישום, אך ברור כי הילדים אשר לא עשו דבר, נפלו קורבן לתוקפנות זו.

12. אין צורך להכביר במילים על חובתו של בית המשפט להגן על קטינים מפני התנהגות אלימה כלפיהם על ידי מבוגרים. חובה זו מתעצמת כאשר מדובר בקטינים ממש, רכים בשנים אשר להם אין כל יכולת להגן על עצמם.

13. בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמת אתן דעתי לעקרון היסוד לפיו על העונש להלום את המעשה, לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיה של הנאשמת (הגנה על גופם וביטחונם של קטינים), לענישה הנוהגת ולנסיבות ביצוע העבירה (לרבות חומרת האלימות, גילם של הקטינים, התקיפה החוזרת, הפגיעה הפיזית שהסבה הנאשמת לקטינה והנזקים המתוארים בתסקיר נפגעת העבירה).

אציין כי לא מצאתי שהמקרים המופיעים בפסיקה שהגישה המאשימה תואמים למקרה שלפניי. זאת משום שמצד אחד אף לא אחד מהם עוסק באלימות כלפי קטינים או חסרי ישע ומצד שני חומרת האלימות המתוארת בכל אחד מהם גבוהה יותר מאשר בעניינינו.

בהתחשב בכל האמור אני קובע כי מתחם העונש הראוי במקרה שלפני נע בין מאסר בפועל בן מספר חודשים (שניתן לרצות בעבודות שירות) לבין 10 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

14. איני סבור כי המקרה שלפניי מצדיק סטייה ממתחם העונש ההולם. התסקירים שהוגשו על ידי שירות המבחן אינם מצביעים על אפשרות לשיקום ואף אינם מציעים תכנית טיפולית, בעיקר בשל היעדר נכונות מצד הנאשמת. כאן המקום לציין כי גם לאחר הגשת התסקיר השני, שהתבקש כאמור בשל הקושי שהעלתה ההמלצה בתסקיר הראשון, לא מצאתי שקיימת התאמה בין האמור בתסקיר להמלצה שניתנה בסופו. שירות המבחן מציין אומנם כי מזהה הפחתה בסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשמת, אך לא נראה כי הנחה זו תואמת את המתואר בתסקיר ולא ברור על מה היא נסמכת. ובכל מקרה נסיבות המקרה, כפי שעולות אף מהתסקיר עצמו אינן תואמות את ההמלצה של שירות המבחן.

15. כעת נותר לגזור את עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש שקבעתי בעניינה.

16. במסגרת גזירת העונש נתתי דעתי לעברה הפלילי של הנאשמת בעבירת אלימות, ולקושי שגילתה בלקיחת אחריות על האירועים מושא כתב האישום ובהבנת חומרתם.

17. מנגד הבאתי בחשבון את נסיבות חייה הקשות מאוד של הנאשמת, את הודאתה בהזדמנות הראשונה באופן שחסך זמן שיפוטי ואת חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות.

18. לאחר ששקלתי את כל טענות הצדדים לקולה ולחומרה החלטתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן שלושה חודשים שירוצה בעבודות שירות בעמותת שווים לשיקום תעסוקתי בנתניה החל מיום 16.12.2019. על הנאשמת להתייצב לריצוי עונשה באותו מועד בשעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז בשב"ס רמלה.

ב. מאסר על תנאי בן 4 חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת שלוש שנים לא תעבור הנאשמת כל עבירת אלימות.

ג. הנאשמת תפצה את נפגעת העבירה, עדת תביעה 1, בסכום של 5,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.3.2020 ויועבר לנפגעת העבירה באמצעות פרטים שתמציא המאשימה עוד היום. המאשימה תעדכן את נפגעת העבירה כי נפסק פיצוי לזכותה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' חשוון תש"פ, 06 נובמבר 2019, במעמד הנוכחים.